

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobkyně: J. D.
bytem X
zastoupena Mgr. Pavlem Nevřklou, advokátem
sídlem nám. Republiky 18, Znojmo

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne X, č.j. X

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobkyně Mgr. Pavlu Nevřklovi, advokátu sídlem nám. Republiky 18, Znojmo, **se přiznává** odměna za zastupování žalobkyně v soudním řízení ve výši **16 923 Kč**, která mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Brně na náklady státu ve lhůtě **do 60 dnů** ode dne nabytí právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

14/2025

1. Žalobkyně brojila proti rozhodnutí žalované ze X, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaná zamítla námitky proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 10. 2024, č.j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým došlo zamítnutí žádosti o invalidní důchod podle ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDP“).
2. Podkladem prvostupňového rozhodnutí byl posudek o invaliditě Institutu posuzování zdravotního stavu (dále jen „Institut“) ze dne 14. 10. 2024, podle něhož žalobkyně není invalidní, neboť její pracovní schopnost poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 30 %.

II. Napadené rozhodnutí

3. V řízení o námitkách před žalovanou bylo přezkoumáno prvostupňové rozhodnutí v plném rozsahu včetně uplatněných námitek.
4. V novém posudku o invaliditě ze dne 19. 12. 2024 byl zdravotní stav žalobkyně hodnocen jako dlouhodobě nepříznivý s tím, že dle diagnostického souhrnu žalobkyni trápí zejména následujícími zdravotními postižení: chronická bolestivá dysfunkce bederní páteře bez neurologického deficitu, bez radikulopatie, stav po transpedikulární stabilizaci v etáži L4-S1 (2023), dále substituovaná hypotyreóza a korigovaná hypertenze.
5. Posouzení dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně proběhlo v její nepřítomnosti. V posudkovém hodnocení lékař žalované zejm. uvedl, že po podrobném nastudování všech lékařských zpráv byly tyto dostačující k posouzení poklesu pracovní schopnosti. Dle posudkového závěru Institutu u žalobkyně rozhodující příčinou zůstává nadále bolestivý syndrom páteřní funkčně středně těžký (kapitola XIII, oddíl E, položka 1b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb.), přičemž pokles pracovní schopnosti určen aplikací horní hranice položky (20 %). Míra poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb. nebyla zvýšena.
6. K uvedenému hodnocení posudkový lékař Institutu uvedl, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je chronická bolestivá dysfunkce bederní páteře bez neurologického deficitu, bez radikulopatie a stav po transpedikulární stabilizaci L4-S1 ze dne 6. 2. 2023. Vyšší posudkové zhodnocení není možné, protože chybí recidivující projevy kořenového dráždění s funkčně významným neurologickým nálezem s poškozením nervu. Subjektivně udávané potíže nemohou být posudkovým kritériem.
7. Žalovaná se vyjádřila i k odlišnému posouzení v prvostupňovém posudku Institutu ze dne 14. 10. 2024 a uvedla, že v tomto posudku došlo k navýšení horní hranice zvolené položky ve smyslu § 3 citované vyhlášky na výsledných 30 %. Jinak ale oba posudky dovozují shodně, že žalobkyně není invalidní.
8. Z uvedených důvodů žalovaná námitky zamítla jako nedůvodné a potvrdila prvostupňové rozhodnutí jako správné.

III. Žaloba

14/2025

9. Ve své žalobě žalobkyně namítla, že trpí bolestivým páteřním syndromem po transpedulární fixaci, tzn. po zavedení šroubů. Doposud zpracované posudky upírají žalobkyni hodnocení dle kapitoly XIII., oddílu E, položky 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Žalobkyně poukazuje na to, že termín dysfunkce je spojen obvykle s omezením funkčnosti jednoho z úseků páteře. Nelze tak souhlasit s tím, že pokud žalobkyně nemá těžký funkční deficit, nemůže trpět středně těžkým funkčním postižením.
10. Žalobkyně dále navrhla provedení důkazu znaleckým posudkem pro objektivní objasnění skutkového stavu věci. Navrhla zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení žalované.

V. Vyjádření žalované

11. Ve svém vyjádření ze dne 12. 5. 2025 žalovaná uvedla, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě odborného posudku Institutu o invaliditě ze dne 19. 12. 2024, jenž byl vyhotoven pro účely řízení o námitkách posudkovým lékařem, který zdravotní stav a invaliditu posoudil ve smyslu výše zmíněného ustanovení tak, že se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ust. § 26 ZDP, žalobkyně však není invalidní dle § 39 odst. 1 ZDP, a to ani pro invaliditu prvního stupně podle ust. § 39 odst. 2 písm. a) ZDP, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost jen o 20 %.
12. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je chronická bolestivá dysfunkce bederní páteře bez neurologického deficitu podle kapitoly XIII, odd. E, položky 1b vyhlášky č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje pokles pracovní schopnosti ve na horní hranici výši 20 % z rozpětí ve výši 10 – 20 %, jedná se o lehké funkční postižení. U žalobkyně byla posuzována pracovní schopnost i k jiné než původní profesi, a proto nebylo použito navýšení o 10 % dle § 3 odst. 2 vyhlášky, jak stanovil posudek Institutu ze dne 14. 10. 2024. Napadené rozhodnutí o námitkách je dostatečně odůvodněno, jsou uvedeny a konkretizovány všechny lékařské zprávy, z nichž žalovaná vycházela, jakož i posudková rozvaha. Zdravotní dokumentace byla pro posouzení a vyhotovení posudku zcela dostačující a posouzení proběhlo v souladu s právními předpisy.
13. Žalovaná navrhuje ve smyslu tohoto ustanovení vyhotovení posudku u příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen PK MPSV), která posoudí zdravotní stav žalobkyně a určí míru pracovní schopnosti a stupeň invalidity dle platné právní úpravy. Vypracování znaleckého posudku soudním znalcem, jak žalobkyně žádá, není prozatím na místě. Za daného stavu, kdy není v případě žalobkyně objektivně prokázána, posudkově uznána a vyhodnocena invalidita, nelze správní žalobě vyhovět, žalovaná proto navrhuje soudu její zamítnutí jako zcela nedůvodné.

V. Řízení před krajským soudem

14. Z **dávkového a posudkového spisu**, které krajský soud ve věci vyžádal, vyplývá, že se v případě žalobkyně jde o druhou žádost o přiznání invalidního důchodu. První žádost si podala v roce 2023 po provedení stabilizační operace páteře v únoru tohoto roku. Řízení skončilo s negativním výsledkem, přičemž byla na základě posudku Institutu ze

14/2025

- dne 4. 1. 2024 posouzena jako neinvalidní, přičemž pokles pracovní schopnosti byl stanoven na 30 % (kapitola XIII., oddíl E, položka 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb.). Předmětné řízení o přiznání invalidního důchodu bylo zahájeno na základě žádosti ze dne 2. 9. 2024. Ve správním řízení předložila nález praktického lékaře MUDr. K. ze dne 22. 8. 2024 a výsledky rentgenového vyšetření ze dne 12. 1. 2024 a magnetické rezonance ze dne 21. 2. 2024, podle jejíhož závěru je úsek páteře od obratlů Th-11 až S páteř bez zřetelných iritací kořenů bederní páteře. Je dokumentována chondróza disků L2-S1 a drobná protruze disku L2/3. Byl doložen i nález z neurologie ze dne 5. 8. 2024, kde se doporučuje rehabilitační a algeziologická péče.
15. Dle posudku Institutu ze zjišťovacího řízení ze dne 14. 10. 2024 byla žalobkyně posouzena jako dělnice na plný úvazek. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl stanoven vertebrogenní algický syndrom LS páteře kvalifikovaný podle kapitoly XIII., oddíl E, položky 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Jedná se o lehké funkční postižení páteře s polytopními blokádami s omezením pohyblivosti a s recidivujícím lehkým neurologickým nálezem, ale bez známek poškození nervu. Hodnocení poklesu pracovní schopnosti bylo provedeno na horní hranici zvolené položky (20 %) s tím, že horní hranice byla navýšena vzhledem k profesi žalobkyně o dalších 10 % na výsledných 30 %.
16. V soudním řízení soud nechal vypracovat **posudek PK MPSV, pracoviště v Brně** ze dne 27. 8. 2025, z něhož vyplývají následující skutečnosti. PK MPSV zasedala ve složení předsedy komise a odborného lékaře z oboru neurologie. Žalobkyně byla k jednání komise pozvána a zúčastnila se ho. Při jednání měla příležitost vylíčit své subjektivní potíže a objektivně byla vyšetřena neurologem. PK MPSV měla k dispozici posudkový spis a lékařské zprávy předložené žalobkyní ve správním řízení i v soudním řízení.
17. V posudkovém zhodnocení PK MPSV uvedla, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je bolestivý syndrom páteře, stav po operaci krční a bederní páteře. Žalobkyně byla posouzena jako dělnice. V popředí jejích zdravotních potíží je stav po transpedikulární stabilizaci L4-S1 ze dne 6. 2. 2023 s přetrvávajícími chronickými lumbalgii, nyní v popředí chronický lumboischialgický syndrom L4-S1 vpravo iritační, který je v lékařských nálezech (MUDr. M.) hodnocen jako FBSS (*failed back surgery syndrome*), tedy nově vzniklé nebo přetrvávající bolesti v zádech a dolních končetinách po operaci v oblasti bederní páteře.
18. Dle doložených vyšetření i dle neurologického vyšetření provedeného při jednání komise nebyl u posuzované ženy shledán neurologický deficit či poškození nervů. Dle vyšetření je prokázána normoreflexie, bez poruchy citlivosti, bez motorického výpadku. Dle EMG dolních končetin není prokázána radikulopatie L4-S1 oboustranně. U žalobkyně je popisováno omezení pohyblivosti krční a přechodu bederní a křížové páteře středního stupně. Žalobkyně je schopna samostatné chůze bez opěrných pomůcek. Tvrzené výrazné algie nemají prokázaný funkční korelát těchto potíží. Některé denní aktivity posuzovaná žena vykonává s obtížemi. PK MPSV hodnotila rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jako bolestivý syndrom páteře včetně stavů po operaci páteře, funkční postižení je lehké.

14/2025

19. U posuzované osoby nebylo prokázáno středně těžké nebo těžké funkční postižení. Nebyly u ní prokázány závažné poruchy statiky nebo dynamiky páteře, insuficience svalového korzetu, často recidivující projevy kořenového dráždění, funkčně významný neurologický nález s poškozením nervu, symptomatologie močového měchýře či dokonce trvalé projevy kořenového dráždění, trvalý funkčně významný neurologický nález s těžkým postižením nervů, závažné parézy, svalové atrofie, poruchy hybnosti končetin ani závažné poruchy svěračů. Nejde o závažné snížení celkové výkonnosti při běžném či lehkém zatížení či o omezení či značné omezení denních aktivit.
20. Z dalších chorob jsou u posuzované ženy diagnostikovány hypotyreóza na substituci, hypertenzní nemoc farmakologicky korigovaná, dyslipidemie a obezita. Žalobkyně má zachovalou schopnost vykonávat výdělečnou činnost, neboť pracuje na plný úvazek jako dělnice v KABEL-TECH Znojmo od 1. 6. 2015. Na základě prostudované zdravotní dokumentace a stavu zjištěného při jednání komise došla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí šlo u žalobkyně o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byl bolestivý syndrom páteře včetně stavů po operaci páteře s lehkým funkčním postižením, který je výše funkčně zhodnocen.
21. PK MPSV uzavřela, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobkyně lze kvalifikovat podle kapitoly XIII, oddíl E, položka 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity (10 - 20%). Funkční poruchu způsobenou rozhodujícím zdravotním postižením PK MPSV hodnotila na horní hranici rozpětí v dané položce – 20 %. PK MPSV došla k závěru, že ostatní zdravotní postižení uvedená v diagnostickém souhrnu mají svou funkční závažností malý negativní dopad na pracovní schopnost posuzované a nezpůsobují pokles pracovní schopnosti větší, než odpovídá pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Komise tedy tuto horní hranici nezvýšila o možných 10 %.
22. Krajský soud nařídil ve věci **ústní jednání**, které se uskutečnilo dne 26. 1. 2026 za přítomnosti zástupkyně žalobkyně i žalované a v omluvené nepřítomnosti žalobkyně. Krajský soud shrnul obsah napadeného rozhodnutí a vyslechl přednes žaloby a vyjádření žalované. Poté shrnul obsah soudního i správních spisů. Dále soud provedl důkaz posudkem PK MPSV ze dne 27. 8. 2025 a vyslechl vyjádření zástupců účastníků k jeho závěrům. Zástupce žalobkyně uvedl, že posudek PK MPSV nedostatečně zohlednil diagnostikovaný syndrom FBSS (*failed back surgery syndrome*). Zástupce žalobkyně navrhl, aby soud nechal vypracovat znalecký posudek nezávislým znalcem. Krátkou cestou byl soudu na vědomí předložen lékařský nález MUDr. J. K. shrnující vyšetření MUDr. M. týkající se nastavení medikace opioidy z důvodu neuropatických bolestí. Tento nález soud vyhodnotil tak, že nepředstavuje důvod pro doplnění posudku PK MPSV. Po vyjádření žalované krajský soud tento důkazní návrh zamítl, neboť mezi posudky nejsou tak zásadní rozpory, aby bylo třeba přibrat do řízení znalce. Krajský soud poté ukončil dokazování a po přednesu konečných návrhů ve věci přistoupil po přerušení jednání k rozhodnutí o věci samé.

VI. Posouzení věci krajským soudem

23. Žaloba **není důvodná**.

14/2025

24. Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění, které ve znění platném a účinném po 31. 12. 2009 upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován. Podle ustanovení § 39 odst. 6 zákona o důchodovém pojištění platí, že za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení.
25. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna.
26. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí ve dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011-43, přístupný na www.nssoud.cz). Jsou-li v posudkových hodnoceních zdravotního stavu rozpory, může je krajský soud v rámci doplňování zjišťování skutkového stavu řešit i porovnáním tzv. srovnávacího posudku PK MPSV (viz k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 5. 2013, č. j. 6 Ads 12/2013-22, přístupný na www.nssoud.cz). Rozhoduje-li pak žalovaná o odnětí určité dávky, musí v odůvodnění svého rozhodnutí jednoznačně vysvětlit, proč příjemce dávky již nesplňuje podmínky, na základě kterých mu byla dávka přiznána (viz k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 4 Ads 14/2009-37, přístupný na www.nssoud.cz).
27. K jednotlivým žalobním bodům krajský soud uvádí následující.

14/2025

28. Krajský soud se ve světle žalobních námitek zabýval otázkou invalidity žalobkyně dle shromážděného posudkového materiálu, v němž hraje klíčovou roli posudek PK MPSV v Brně ze dne 27. 8. 2025. Tento posudek je zbudován na veškerém dostupném listinném podkladě, tedy lékařských nálezech, které jsou obsaženy v posudkovém spisu, nálezů předložených v námitkovém i v soudním řízení (zejm. nálezy z ortopedie, algeziologie a neurologie). Z těchto nálezů objektivně plyne postižení žalobkyně po provedené operaci páteře neuropatickými bolestmi, které se nedaří dostatečně tlumit zvolenou medikací. Těmito nálezy se PK MPSV dostatečně podrobně zabývala a vyhodnotila je v rámci posudkového zhodnocení vypracovaného posudku. Dodatečně předložený lékařský nález při ústním jednání soudu pouze reflektuje pokračující neuropatické bolesti a změnu medikace. Na posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně by nemohl nic změnit, neboť nepřináší žádné nové relevantní skutečnosti týkající se zdravotního stavu žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí.
29. Co se týká přesvědčivosti vypracovaného posudku PK MPSV, krajský soud uvádí následující. Předně je třeba zmínit, že posudek má všechny požadované formální náležitosti dle § 7 vyhlášky o posuzování invalidity. Členem komise byl odborný neurolog, což zcela odpovídá rozhodujícímu zdravotnímu postižení žalobkyně. Dále je třeba podotknout, že posudek PK MPSV hodnotí zcela shodně s předcházejícími posudky vypracovanými ve správním řízení rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a také posudková kvalifikace je zcela shodná (kapitola XIII., oddíl E, položka 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb.). PK MPSV srozumitelně vysvětlila, jaké důvody ji vedly k volbě horní hranice položky (20 %), přičemž se také věnovala otázce možného navýšení horní hranice o maximálně možných 10 %. Důvody, pro něž tak neučinila, jsou srozumitelné a přesvědčivé. I kdyby však byl pokles pracovní schopnosti o tuto taxu zvýšen, neznamenalo by to splnění potřebné míry poklesu pracovní schopnosti pro první stupeň invalidity (35 %).
30. PK MPSV tedy dostatečně logicky a racionálně vyložila veškerou relevantní zdravotnickou dokumentaci a své závěry zdůvodnila. Krajský soud tedy považuje tento posudek nejen za úplný, ale také přesvědčivý. Proto nebylo zapotřebí posudkový materiál nijak dále doplňovat či přibrat do řízení znalce z oboru zdravotnictví, specializace posudkové lékařství, jak navrhovala žalobkyně. Posudek PK MPSV je stěžejním důkazem v otázce invalidity žalobkyně. Posudkový materiál je v praktické shodě a nejsou dány žádné rozpory, které by další dokazování ve věci odůvodňovaly. Vyšší procentuální ohodnocení poklesu pracovní schopnosti (30 %) lékařem Institutu ve zjišťovacím posudku ze dne 14. 10. 2025 takovým důvodem není.

VII. Závěr a náhrada nákladů řízení

31. Jelikož ani v soudním řízení nebylo prokázáno, že žalobkyně byla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní alespoň v prvním stupni invalidity, krajský soud dospěl k závěru o nedůvodnosti žaloby, takže mu nezbylo než ji zamítnout (výrok I).
32. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci neúspěšná žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů

14/2025

řízení a žalované nelze náhradu nákladů řízení ve smyslu § 60 odst. 2 s. ř. s. přiznat (výrok II. tohoto rozsudku).

33. Krajský soud ve výroku III tohoto rozsudku také rozhodl o odměně a náhradách ustanoveného zástupce (byl ustanoven na základě usnesení zdejšího soudu ze dne 24. 4. 2025, č.j. 33 Na 7/2025-23). Soud započítal ustanovenému zástupci tři úkony spočívající v převzetí a přípravě zastoupení, podání žaloby a účasti zástupce na soudním jednání v sazbě dle novelizovaného znění advokátního tarifu ode dne 1. 1. 2025 (§ 9 odst. 5 ve spojení s § 7 bod 5 advokátního tarifu v platném a účinném znění), tedy třikrát 4 620 Kč, což činí 13 860 Kč. K tomu náleží třikrát režijní paušál ve výši 450 Kč, tedy celkem 1 350 Kč. Krajský soud dále přiznal ustanovenému zástupci náhradu za promeškaný čas cestou ze Znojma (sídlo advokáta) k soud v délce 4x30 minut v sazbě 150 Kč za každou započatou půlhodinu. Celkem náleží ustanovenému zástupci odměna za zastupování včetně příslušných náhrada za promeškaný čas a hotových výdajů částka 15 810 Kč.
34. Zástupce žalobkyně vyúčtoval na cestovním k soudnímu jednání dne 26. 1. 2026 za cestu Znojmo – Brno a zpět, přičemž doložil kopii technického průkazu vozidla Peugeot reg. zn. X, podle něhož je průměrná kombinovaná spotřeba tohoto vozu 5,9 l benzínu na 100 km. Při výpočtu cestovního krajský soud podpůrně z právní úpravy cestovních náhrad obsažené v § 156 a násl. zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů, jakož i vyhlášce č. 573/2025 Sb. účinné od 1. 1. 2026. Vzdálenost z místa sídla zástupce k soudu a zpět činí cca 140 km. Krajský soud vycházel tedy z toho, že ustanovený zástupce spotřeboval na své cestě k jednání soudu (140 km) cca 8,26 l benzínu při kombinované spotřebě). Spotřebované pohonné hmoty je třeba vynásobit částkou paušální nákupní ceny za litr benzínu (34,70 Kč), tedy po zaokrouhlení na celé koruny celkem 287 Kč. Krajský soud přiznal zástupci žalobkyně též tzv. základní náhradu za ujeté kilometry (§ 157 odst. 4 zákoníku práce ve spojení s § 1 citované vyhlášky), která je tvořena součinem počtu ujetých kilometrů a paušální částky 5,90 Kč/km, tedy celkem 826 Kč na cestu tam i zpět. Celkem činí náhrada cestovních výdajů 1 113 Kč za cestu k jednání krajského soudu.
35. Jelikož ustanovený zástupce neosvědčil, že je plátcem DPH, krajský soud nenavýšil odměnu o částku připadající na tuto daň. Celkem tedy ustanovenému zástupci náleží na odměně za zastupování a příslušných náhradách částka 16 923 Kč, která mu bude uhrazena na náklady státu ve lhůtě určené ve výroku III tohoto rozsudku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 26. ledna 2026

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D. v. r.
samosoudce

